

Danielin kirja – satakaksikymmentäviisi

Profeetallisen merkityksen avaaminen: Daniel 11:40:n tulkinta ja sen vaikutukset nykyajan kristinuskoon

Jeff Pippenger

2024-03-09

Danielin yhdestoista luvun neljäskymmenes jae alkaa lopun ajassa, mutta jae osoittaa kaksi lopun aikaa ja sallii siksi profetian tutkijan sovittaa ensimmäisen lopun ajan yhteen toisen lopun ajan kanssa. Kun tämä sovellus tehdään, se milleriittisen historian linja, joka alkoi vuonna 1798, kulkee rinnakkain Yhdysvaltojen historian kanssa vuonna 1989. Nämä kaksi linjaa osoittavat Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua koskevan maapedon todellisen protestanttisen sarven linjan ja republikaanisen sarven linjan. Molemmat linjat alkavat lopun ajassa vuonna 1798, ja lopun aika vuonna 1989 ainoastaan täydentää ja antaa toisen todistuksen niistä totuuden tienviitoista, jotka jakeessa avataan sineteistään.

Kolmannen enkelin liike saapui 22. lokakuuta 1844, mutta sitä lykättiin vuosien 1856–1863 seitsenvuotisen kapinan kautta. Kolmannen enkelin saapuminen toistui 11. syyskuuta 2001. Vuotta 1863 esikuvasi muinaisen Israelin ensimmäinen leiriytyminen Kaadekseen ja kymmenen vakoojan kapina, ja 11. syyskuuta 2001 esikuvasi muinaisen Israelin viimeinen leiriytyminen Kaadekseen sekä Mooseksen kapina. Vuoden 1863 kapina edusti ensimmäistä kapinaa Kaadeksessa, mikä tuotti tuomion kuolemasta erämaassa. Syyskuun 11. päivän 2001 kapina edusti viimeistä kapinaa Kaadeksessa, mikä tuotti Laodikean adventismin johdon kuoleman.

Enkelin laskeutuminen 11. elokuuta 1840, joka käynnisti vuosien 1840–1844 liikkeen, jota sisar White kutsui Jumalan voiman kirkkaaksi ilmentymäksi, oli esikuva 11. syyskuuta 2001:stä ja yksilöi Jumalan voiman kirkkaan ilmentymän.

”Enkeli, joka yhtyy kolmannen enkelin sanoman julistukseen, on valaiseva koko maan kirkkaudellaan. Tässä ennustetaan maailmanlaajuista ja poikkeuksellisen voimallista työtä. Vuosien 1840–44 adventtiliike oli Jumalan voiman loistava ilmentymä; ensimmäisen enkelin sanoma vietiin jokaiseen maailman lähetysasemaan, ja joissakin maissa vallitsi suurin uskonnollinen kiinnostus, mitä missään maassa on nähty kuudennentoista vuosisadan uskonpuhdistuksen jälkeen; mutta nämä on ylittävä mahtava liike kolmannen enkelin viimeisen varoituksen alaisuudessa.” Suuri taistelu, 611.

Kolmannen enkelin ensimmäinen saapuminen 22. lokakuuta 1844 (ensimmäinen Kades) oli työn loppuunsaattamista varten, mutta Jumalan kansa päätti valita uuden johtajan ja palata Egyptiin. Vuoteen 1863 mennessä he olivat ”rakentaneet Jerikon uudelleen” sen sijaan, että olisivat osallistuneet Jumalan työhön Jerikon muurien kukistamisessa. Sen tähden heidät kirottiin kuolemaan erämaassa.

Ja Joosua vannotti heitä siihen aikaan sanoen: Kirottu olkoon Herran edessä se mies, joka ryhtyy rakentamaan tätä kaupunkia, Jerikoa; esikoisensa varaan hän laskee sen perustuksen, ja

nuorimman poikansa varaan hän pystyttää sen portit. Joosua 6:26.

Samoin kuin muinainen Israel ensimmäisessä Kadesissa, joka oli hylännyt Joosuan ja Kaalebin sanoman, nyky-Israelin kapina ensimmäisessä Kadesissa (1863) toi heidän ylleen Joosuan kirouksen. Kun kolmas enkeli palasi 11. syyskuuta 2001 (viimeinen Kades), alkoi viimeinen työ ennen kuin Jumala kukistaa Jerikon ja sen muurit.

22. lokakuuta 1844 merkitsee kolmannen enkelin saapumista, ja siten se merkitsee myös pian koittavan sunnuntain saapumista viimeisinä päivinä. Vuosi 1863 merkitsee sen koetusajan päättymistä, joka alkoi 22. lokakuuta 1844 kolmannen enkelin yhteydessä. Vuosi 1863 on sen vuoksi pian tulevan sunnuntailain vertauskuva, sillä Jeesus esittää aina lopun alun avulla. Vuonna 1863 kansa jakautui kahteen luokkaan, ja samoin myös sunnuntailain aikana kaksi luokkaa tulevat ilmenemään.

Kolmannen enkelin koetusaika milleriittien historiassa alkoi vuonna 1844 ja päättyi vuonna 1863, ja sekä alku että loppu merkitsivät viimeisten päivien sunnuntailakia. Alun (1844) ja lopun (1863) väliseen historiaan sisältyy milleriittiliikkeen kapina (1856). Näin ollen ajanjakso kantaa ”Totuuden” tunnusmerkkiä. Paluu Kaadekseen toisen kerran 11. syyskuuta 2001 merkitsee kolmannen enkelin koetusprosessin alkua, joka päättyy pian tulevassa sunnuntailaissa, kuten vuosi 1863 esikuvallisesti osoittaa.

Tuosta sunnuntailaista siihen saakka, kunnes ihmisen koetusaika päättyy, Jeriko ja sen muurit kukistetaan sopusoinnussa sen toimeenpanevan tuomion kanssa, joka kohtaa Babylonin porttoa ja jota tuo historia esittää. Jae neljäkymmentä alkaa vuodesta 1798 ja päättyy pian tulevaan sunnuntailakiin jakeessa neljäkymmentäyksi. Lopun aika vuonna 1798 edustaa Jumalan seurakunnan sisäistä linjaa, alkaen ensimmäisen enkelin liikkeen milleriitoista aina kolmannen enkelin liikkeeseen ja sadan neljäkymmenen neljän tuhannen joukkoon saakka. Kaikki yhdessä jakeessa.

Pohjoisen kuninkaan ja etelän kuninkaan välinen sota, joka alkoi etelän kuninkaan valta-aseman nousulla vuonna 1798, saatettiin päätökseen vuonna 1989, jolloin etelän kuningas kukistui Raamatun profetian viidennen ja kuudennen valtakunnan välisen liiton toimesta. Pohjoisen kuninkaan ja etelän kuninkaan sota, joka alkoi vuonna 1798, tunnistettiin milleriläisten keskuudessa sodankäynniksi Roomaa vastaan, jonka he näkivät yksinkertaisesti pakanuuden ja paavillisuuden kahtena hävittävänä voimana. Kun sota päättyi vuonna 1989, kaikki kolme hävittävää valtaa olivat osallisina, ja se merkitsi sen profeetallisen kuvauksen alkua, jossa nämä kolme valtaa johtavat maailman Harmagedoniin, jota Danielin yhdestoista luvun jakeessa neljäkymmentäviisi edustaa maantieteellisesti.

Jakeet neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi osoittavat niiden kolmen vallan profeetallisen dynamiikan, jotka saattavat paavin loppuunsa merten välissä ja ihanan pyhän vuoren luona. Oikein ymmärrettynä jakeessa neljäkymmentäyksi esitetty profeetallinen historia käsittää jakeet neljäkymmentäyksi–neljäkymmentäneljä.

Sen tähden vuodesta 1989 alkavasta lopun ajasta lähtien, yhdessä vuoden 1798 toisen todistuksen kanssa, joka osoittaa etelän kuninkaan ja pohjoisen kuninkaan välisen sodan alun ja lopun, jakeet neljäkymmentäyksi–neljäkymmentäneljä yksilöivät sen kolminkertaisen liiton, jossa kuolettavasta haavastaan parantunut paavius toimii, ja jae neljäkymmentäviisi osoittaa kohdan, jossa se tulee loppuunsa. Näin tarkasteltuina nämä jakeet esittävät historian, joka on Jumalan seurakunnan ulkopuolinen, kuten myös Ilmestyskirjan seitsemän sinetin ja seitsemän seurakunnan välinen suhde osoittaa.

Vuoden 1798 edustama profeetallisen historian linja kuvaa ensisijaisesti tutkivaa tuomiota, ja samasta kohdasta vuonna 1989 alkava linja kuvaa ensisijaisesti toimeenpanevaa tuomiota. Vuosi 1798 korostaa ensisijaisesti sen sanansaattajan työtä, joka valmistaa tien liiton Sanansaattajalle, ja vuosi 1989 korostaa ensisijaisesti Elia-sanansaattajan työtä.

Vuodesta 1798 alkaen, jolloin Danielin kirja avattiin sineteistään, meillä on lisääntynyt tieto profeetallisesta historiasta, jossa Kristus johtaa kansansa liittosuhteeseen, joka toteuttaa jumaluuden pysyvän yhdistymisen ihmisyyteen. Tämä viimeisten päivien liitto tunnistetaan toistuvasti Raamatussa.

Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen uuden liiton Israelin heimon kanssa ja Juudan heimon kanssa; en sellaisen liiton kuin sen, jonka minä tein heidän isiensä kanssa sinä päivänä, jona minä tartuin heidän käteensä viedäkseni heidät pois Egyptin maasta; sen liiton he rikkoivat, vaikka minä olin heidän aviomiehensä, sanoo Herra. Vaan tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien jälkeen, sanoo Herra: minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämeensä; ja minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. Eikä kukaan enää opeta lähimmäistään eikä veljeänsä sanoen: Tuntekaa Herra; sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra. Sillä minä annan anteeksi heidän pahuutensa enkä enää muista heidän syntiänsä. Jeremia 31:31–34.

Kaikki profeetat osoittavat viimeisiin päiviin, ja ilmaus ”viimeiset päivät” edustaa profetiassa tuomion ajanjaksoa. Ensimmäinen enkeli saapui vuonna 1798, lopun aikana, julistamaan tuomion alkamista vuonna 1844, mikä on myös viimeisten päivien alku. Viimeiset päivät ovat Jeremian ”päivät”, jotka tulevat, jolloin Jumala ”antaa anteeksi” kansansa ”vääryyden” eikä ”enää muista” heidän syntejensä. Tämän työn Kristus täyttää Ylipappina esikuvallisen sovituspäivän vastakuvallisena sovituspäivänä ”viimeisinä päivinä”.

Jos milleriittinen adventismi olisi uskossa jatkanut vaellustaan kolmannen enkelin etenevässä valossa, joka saapui 22. lokakuuta 1844, he olisivat jo olleet ikuisessa kodissaan Jeesuksen kanssa. Tätä Jeremia tarkoittaa sanoessaan: ”niiden päivien jälkeen”. ”Ne päivät” ovat ne profeetalliset ajanjaksot, jotka johtivat vuoteen 1844 ja päättyivät siihen. Ne ovat ne ”päivät”, joihin Danielin kahdestoista luku viittaa.

Mutta mene sinä tietäsi loppuun asti; sillä sinä saat levätä ja nouset osaasi päivien lopussa.
Daniel 12:13.

”Päivien lopulla”, tai kuten Jeremia sanoo, ”niiden päivien jälkeen”, Kristus aikoi panna lakinsa kansansa sisimpään ja kirjoittaa lakinsa sydämiin. Sisimmän tarkoittaessa alemmaa luontoa, eli sitä,

mitä Paavali kutsuu lihaksi, ja sydämen tarkoittaessa ylempää luontoa. Liitto lupaa antaa kansalleen uuden mielen kääntymyksessä ja uuden ruumiin toisessa tulemuksessa. Ihminen lankesi Aadamissa, joka oli luotu Jumalan kuvaksi ja joka oli luotu ylemmän ja alemman luonnon kanssa. Kristuksen liiton tarkoituksena on lunastaa ihmiskunta kaksinaisessa luonnossaan synnin kirouksesta.

Tämän maan historian viimeisinä päivinä Jumalan liitto hänen käskynsä pitävän kansansa kanssa on uudistettava. ”Sinä päivänä minä teen heidän hyväksensä liiton kedon eläinten kanssa, taivaan lintujen kanssa ja maan matelijain kanssa; ja minä särjen jousen, miekan ja sodan pois maasta ja annan heidän levätä turvallisesti. Ja minä kihlaan sinut itselleni iankaikkisesti; niin, minä kihlaan sinut itselleni vanhurskaudessa ja oikeudessa, armossa ja laupeudessa. Minä kihlaan sinut itselleni uskollisuudessa, ja sinä olet tunteva Herran.”

”Ja on tapahtuva sinä päivänä: minä vastaan, sanoo Herra, minä vastaan taivaille, ja ne vastaavat maata; ja maa vastaa viljaa ja viiniä ja öljyä; ja ne vastaavat Jisreeliä. Ja minä kylvän hänet itselleni maahan; ja minä armahdan sitä, joka ei ollut saanut armoa; ja minä sanon niille, jotka eivät olleet minun kansani: Sinä olet minun kansani; ja he sanovat: Sinä olet minun Jumalani.” Hoos. 2:14–23.

”Sinä päivänä... Israelin jäännös ja Jaakobin huoneen pelastuneet... turvaavat totuudessa Herraan, Israelin Pyhään.” Jesaja 10:20. ”Jokaisesta kansakunnasta ja sukukunnasta ja kielestä ja kansasta” on olevat niitä, jotka ilolla vastaavat sanomaan: ”Peljätäkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut.” He kääntyvät pois jokaisesta epäjumalasta, joka sitoo heidät tähän maahan, ja ”kumartavat häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet”. He vapautuvat kaikista kietoutumista aiheuttavista siteistä ja seisovat maailman edessä Jumalan armon muistomerkkeinä. Kuuliaisina jokaiselle jumalalliselle vaatimukselle enkelit ja ihmiset tunnistavat heidät niiksi, jotka ”pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon”. Ilmestys 14:6–7, 12.

“Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin kyntäjä saavuttaa leikkaajan, ja rypäleiden polkija sen, joka kylvää siementä; vuoret tiukkuvat makeaa viiniä, ja kaikki kukkulat sulavat. Ja minä käännän kansani Israelin vankeuden, ja he rakentavat autioituneet kaupungit ja asuvat niissä; he istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä; he tekevät myös puutarhoja ja syövät niiden hedelmää. Ja minä istutan heidät omaan maahansa, eikä heitä enää temmata pois heidän maastansa, jonka minä olen heille antanut, sanoo Herra, sinun Jumalasi. Aamos 9:13–15.”
Review and Herald, 26. helmikuuta 1914.

Kun Jeremia sanoo ”niiden päivien jälkeen”, Kristuksen äkillistä tulemistä temppeliinsä sitä puhdistamaan edeltäneet ”päivät” olivat ne profeetalliset ajanjaksot, jotka päättyivät vuosina 1798 ja 1844. Näiden profeetallisten päivien (ajanjaksojen) päättyminen merkitsi niitä neljääkymmentäkuutta vuotta, joiden aikana Kristus rakensi milleriläisen temppelin, ja kun Hän tuli äkisti 22. lokakuuta 1844, Hän täytti Malakian kolmannen luvun, jonka Hän täytti myös puhdistessaan temppelin palvelutyönsä alussa ja lopussa.

“Puhdistessaan temppelin maailman ostajista ja myyjistä Jeesus ilmoitti tehtäväkseen puhdistaa sydämen synnin saastutuksesta — maallisista haluista, itsekkäistä himoista ja

pahoista tottumuksista, jotka turmelevat sielun. Malakia 3:1–3 lainattuna.” Alfa ja omega, s. 161.

Ja ”niiden päivien jälkeen” Kristus aikoi puhdistaa temppelin, jonka Hän oli pystyttänyt ja joka kuvasi Hänen työtään kansansa sydänten puhdistamiseksi synnin saastutuksesta, eli niin kuin Jeremia sanoo, Hänen lakinsa kirjoittamista sydämiin ja sisimpään.

Sillä moittien heitä hän sanoo: Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin huoneen kanssa ja Juudan huoneen kanssa uuden liiton; en sellaisen liiton mukaan, jonka minä tein heidän isiensä kanssa sinä päivänä, jolloin minä tartuin heidän käteensä johdattaakseni heidät pois Egyptin maasta; sillä he eivät pysyneet minun liitossani, enkä minä heistä välittänyt, sanoo Herra. Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin huoneen kanssa niiden päivien jälkeen, sanoo Herra: minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja minä olen oleva heidän Jumalansa, ja he ovat oleva minun kansani. Heprealaiskirje 8:8–10.

Sanat ”nuo päivät” olivat Danielin ”päivien lopun aikaa”, joka päättyi vuosina 1798 ja 1844. Danielin yhdentoista luvun neljännessäkymmenennessä jakeessa vuonna 1798 alkava protestanttisen sarven linja korostaa liitosuhdetta, joka solmitaan sadan neljänkymmenenneljän tuhannen kanssa. Heprean sana ”arpa” tarkoittaa pientä kiveä, jota käytettiin ihmisen kohtalon ratkaisemiseen. Danielia kehoitettiin menemään ja lepäämään (kuolemassa) ”päivien loppuun” asti, jolloin vuonna 1844 tuomio alkaisi ja hänen kohtalonsa ratkaistaisiin.

Mutta sinä, mene tietäsi loppuun asti; sillä sinä saat levätä ja nousta osaasi päivien lopussa. Daniel 12:13.

”Lopun päivien” ”päivät” tarkoittavat aikaprofetioita, jotka päättyivät vuonna 1844, sillä sen jälkeen profeetallista aikaa ei enää olisi. Kaksituhatta kolmesataa vuotta, joka oli marah-näky, tarkoittaen Kristuksen äkillistä ilmestymistä pyhäkössään, päättyi silloin, ja myös viimeisen vihatuksen kaksituhatta viisisataa kaksikymmentä vuotta päättyi, aivan kuten ensimmäisen vihatuksen päivät olivat päättyneet lopun aikana vuonna 1798. ”Noiden päivien jälkeen”, johon Jeremia viittasi, tuli tämän jälkeen Paavalin käsittelemäksi. Paavali viittaa Jeremian sanoihin ”noiden päivien jälkeen” kahdesti, sillä Paavali ei ainoastaan käsittele liittoa, joka oli säädettävä ”noiden päivien jälkeen”, vaan vielä tärkeämpää on, että hän yksilöi Kristuksen työn Ylipappina.

Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt iäksi täydellisiksi ne, jotka pyhitetään. Ja myös Pyhä Henki todistaa sen meille; sillä sanottuaan ensin: Tämä on se liitto, jonka minä teen heidän kanssaan niiden päivien jälkeen, sanoo Herra: minä panen lakini heidän sydämiinsä, ja heidän mieleensä minä ne kirjoitan; ja heidän syntejensä ja laittomuuksiansa en minä enää muista. Mutta missä näiden anteeksiantamus on, siinä ei enää tarvita uhria synnin edestä. Koska meillä siis, veljet, on rohkeus käydä kaikkeinpyhimpään Jeesuksen veren kautta, sitä uutta ja elävää tietä myöten, jonka hän on vihkinyt meille esiripun kautta, se on hänen lihansa kautta; ja koska meillä on suuri pappi Jumalan huoneen haltijana. Heprealaiskirje 10:14–21.

Ne kaksisataakaksikymmentä vuotta, jotka yhdistävät Kristuksen ilmestymistä koskevan marah-näyn profetian profeetallista historiaa koskevan chazon-näyn kahdentuhannen

viidensadankahdenkymmenen vuoden profetiaan, sitovat yhteen eli yhdistävät näiden kahden profeettallisen ajanjakson alun vertauskuvallisella siteellä, joka edustaa ihmisyyden yhdistymistä jumaluuteen; tämä on se työ, jonka Kristus toteuttaa siinä puhdistuksessa, joka tapahtuu kolmannen enkelin liikkeen aikana, ja jonka tuloksena on liitto, jonka Hän tekee sadan neljänsadänkymmenen tuhannen kanssa.

Chazonin näky, joka havainnollistaa temppelin talleamista, on näky ihmiskunnasta, jota synti on tallannut alas Aadamin kapinasta Eedenin puutarhassa lähtien; ja marahin näky, joka havainnollistaa Kristuksen työtä temppelin ennallistamisessa ja puhdistamisessa, täyttivät molemmat 22. lokakuuta 1844. On olemassa kaksi Jumalan suuttumuksen kaksituhattaviisisataakaksikymmentävuotista profetiaa, jotka kuvaavat sotajoukon ja pyhäkön talleamista.

Molemmat noista profetioista kuvaavat ihmiskunnan talleamista, joka palautetaan maran näyn kautta. Nuo kaksi Jumalan kiivastumusta omaa kansaansa vastaan kuvaavat langenneeseen ihmiskuntaan kohdistuvaa kiivastumusta, joka voidaan pelastaa ja ennallistaa ainoastaan Kristuksen työn kautta, kun Hän jälleenrakentaa ja puhdistaa langenneen temppelin.

Nämä kaksi suuttumusta edustavat ihmiskunnan ylempää luontoa ja alempaa luontoa. Aadamin lankeemuksessa alempi luonto saavutti ylivallan ylemmältä luonnosta, ja Kristuksen tarkoitus ihmistä varten oli, että ylempi luonto hallitsisi alempaa luontoa. Aadamin lankeemuksessa ylempi luonto joutui alemman luonnon himojen alaiseksi, ja Jumalan tarkoitus tuli käännettyksi päinvastaiseksi. Tätä tarkoitetaan raamatullisella ”kääntymyksellä”. Kääntyä merkitsee, että ylempi luonto palautetaan hallitsevaan asemaansa alemman luonnon yli. Kääntää merkitsee suunnan muuttamista tai nurin kääntämistä.

Ensimmäinen suuttumus pohjoista valtakuntaa vastaan oli suuttumus alempaa luontoa vastaan, joka lankeemuksessa alisti korkeamman luonnon. Tuo suuttumus tuli ensin, sillä Kristus otti lunastustyönsä juuri siitä kohdasta, missä se alun perin alkoi, ja se alkoi alemman luonnon himosta, joka oli ruokahalun himoa. Kristus aloitti työnsä neljänsadänkymmenen päivän paastolla.

”Kristus tiesi, että voidakseen menestyksellisesti viedä pelastussuunnitelmaa eteenpäin Hänen täytyi aloittaa ihmisen lunastustyö juuri siitä kohdasta, missä turmio oli alkanut. Aadam lankesi ruokahalun hillittömän tyydyttämisen kautta. Vaikuttaakseen ihmiseen niin, että tämä käsittäisi velvollisuutensa totella Jumalan lakia, Kristus aloitti lunastustyönsä uudistamalla ihmisen fyysiset elämäntavat. Hyveen rappeutuminen ja ihmissuvun turmeltuneisuus johtuvat pääasiallisesti vääristyneen ruokahalun hillittömästä tyydyttämisestä.” Testimonies, osa 3, 486.

Toinen suuttumus kohdistui korkeampaan luontoon, jota eteläinen valtakunta edustaa ja jossa Jerusalemi sijaitsee, se kaupunki, jonka Jumala valitsi pannakseen nimensä siihen. 22. lokakuuta 1844 työ, jonka Kristus aikoi tehdä, ja työ, jota Hän nyt toteuttaa, kuvataan Hesekieliin kahdella sauvalla.

Kun Hesekieliin kaksi sauvaa liitetään yhdeksi sauvaksi iankaikkisesti, se osoittaa liiton, jossa Kristus poistaa synnin kansastaan iankaikkisesti, ja ylempi ja alempi luonto palautetaan oikeaan

hierarkkiseen järjestykseen, ja ihmiset tulevat jälleen kokonaisiksi. Kääntymättömässä tilassa ihmisen alempi luonto, jota ensimmäinen vihastus edusti, hallitsi ihmisen ylempää luontoa, jota viimeinen vihastus edusti. Niinpä ensimmäinen vihastus kohdistui pohjoiseen valtakuntaan, joka oli maantieteellisesti eteläisen valtakunnan ”yläpuolella”.

Ne kaksisataakaksikymmentä vuotta, jotka liittävät marahin ja chazonin kaksi näkyä jumaluuteen ja ihmisyyteen niiden molemminpuolisissa alkuvaiheissa, tulevat molemmat yhdeksi sauvaksi, kun Kristus saattaa päätökseen kolmannen enkelin työn sadanneljässäkymmenessä neljässä tuhannessa. Se on profetia viimeisestä vihastumisesta eteläistä valtakuntaa vastaan, joka liittyy profetiaan ilmestymisestä vuonna 1844, sillä liitto antaa kääntymyksessä uuden mielen, mutta uusi ruumis (pohjoinen valtakunta) palautetaan vasta toisessa tulemuksessa silmänräpäyksessä.

Danielin yhdestoista luvun neljäskymmenes jae osoittaa molemmat lopun ajat ja siten korostaa sekä sisäistä että ulkoista profeetallisen historian linjaa Ilmestyskirjan kolmantentoista luvussa kuvatus maapetovallan historian aikana. Jaessa avatut totuudet edustavat sekä sisäisiä että ulkoisia totuuden linjoja, jotka Kristus tuli tunnistamaan ja toteuttamaan kansassaan. Totuus siitä, että ihmisyyys yhdistyneenä jumaluuteen ei tee syntiä, esitetään siinä valossa, joka liittyy tiedon avaamisen vaikutukseen, ja se edustaa Jumalan kansan sisäistä totuutta viimeisinä päivinä. Se valo, jota edustaa niiden valtojen välinen sodankäynti, jotka johtavat maailman Harmagedoniin, on Jumalan kansan ulkoinen totuus viimeisinä päivinä.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

Ja Herran sana tuli minulle jälleen, sanoen: Sinä, ihmislapsi, ota itsellesi yksi sauva ja kirjoita siihen: Juudalle ja israelilaisille, hänen tovereilleen. Ota sitten toinen sauva ja kirjoita siihen: Joosefille, Efraimin sauva, ja koko Israelin heimolle, hänen tovereilleen. Ja liitä ne toinen toiseensa yhdeksi sauvaksi, niin että ne tulevat yhdeksi sinun kädessäsi. Ja kun sinun kansasi lapset puhuvat sinulle sanoen: Etkö selitä meille, mitä tarkoitat näillä? niin sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan Joosefin sauvan, joka on Efraimin kädessä, ja Israelin sukukunnat, hänen liittolaisensa, ja liitän ne siihen, Juudan sauvaan, ja teen niistä yhden sauvan, ja ne ovat yksi minun kädessäni. Ja sauvat, joihin kirjoitat, olkoot sinun kädessäsi heidän silmänsä edessä. Ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan israelilaiset pakanakansojen keskeltä, minne he ovat menneet, ja kokoan heidät joka puolelta ja tuon heidät omaan maahansa. Ja minä teen heistä yhden kansan siinä maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas on oleva heidän kaikkien kuninkaansa; eivätkä he enää ole kaksi kansaa, eivätkä enää milloinkaan jakaudu kahdeksi valtakunnaksi. Eivätkä he enää saastuta itseänsä epäjumalillansa eivätkä iljetyksillänsä eivätkä millään rikkomuksillansa; vaan minä pelastan heidät kaikista heidän asuinpaikoistansa, joissa he ovat syntyä tehneet, ja puhdistan heidät. Niin he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. Ja minun palvelijani Daavid on oleva heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on oleva yksi paimen. Ja he vaeltavat minun oikeuksieni mukaan ja noudattavat minun käskyjäni ja tekevät niiden mukaan. Ja he asuvat maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille, jossa teidän isänne ovat asuneet; ja he asuvat siinä, he itse ja heidän lapsensa ja lastensa lapset iankaikkisesti, ja minun palvelijani Daavid on oleva heidän ruhtinaansa iankaikkisesti. Ja minä teen heidän kanssansa rauhanliiton; se on oleva heille iankaikkinen liitto. Ja minä asetan heidät paikoillensa ja teen heidät lukuisiksi, ja asetan

pyhäkköni heidän keskellensä iankaikkisesti. Myös minun majani on oleva heidän kanssansa; niin, minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. Ja pakanakansat tulevat tietämään, että minä, Herra, pyhitän Israelin, kun minun pyhäkköni on heidän keskellensä iankaikkisesti. Hesekiel 37:15–28.